

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Kubenovou v právní věci žalobce **V. P.**, narozeného, bytem, zastoupeného JUDr. Alenou Prchalovou, Ph.D., advokátkou se sídlem Husova 1288/25, Jihlava, proti žalovanému **Ministerstvu práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčním právu 1, 128 01 Praha 2, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5.12.2013, č.j. MPSV-UM/7413/13/4S-VYK, sp.zn. SZ/834/2013/4S-VYK,

t a k t o :

I. Žaloba **s e z a m í t á .**

II. Žádnému z účastníků se nepřiznává náhrada nákladů řízení.

III. Odměna právní zástupkyně žalobce JUDr. Aleny Prchalové, Ph.D., advokátky se sídlem Jihlava, Husova 1288/25 ve výši 5.866 Kč bude vyplacena z účtu Krajského soudu v Brně do 30 dnů od právní moci rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Ve včas podané žalobě žalobce napadal rozhodnutí vydané dne 5.12.2013 žalovaným, přesně označeným v záhlaví tohoto rozsudku, když se domáhal zrušení uvedeného rozhodnutí a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení.

V žalobě a jejím doplňku pak uvedl:

Správní orgán I. stupně ve svém rozhodnutí přiznal žalobci příspěvek na zvláštní pomůcku – motorové vozidlo, které však dále již bližším způsobem nespecifikoval. Pořízení motorového vozidla je v podstatě široký pojem a náklady vynaložené na rozšíření záruky, montáž frekvenčního modulu, náklady na zakoupení odpuzovače škůdců, náklady na komplexní pojištění vozidla a první nákup pohonných hmot do vozidla, pouze rozšiřují a doplňují vybavenost motorového vozidla tak, aby ho mohl žalobce bezpečně používat, a to vzhledem ke svému zdravotnímu stavu a sociální situaci, neboť právě z těchto důvodů mu byl příspěvek přiznán. Rozporované náklady na pořízení rozšířené zákonné záruky a další výše uvedené, sami o sobě, bez určení k motorovému vozidlu, ztrácejí význam. Ve své podstatě s pořízením motorového vozidla mohou souviset i další náklady, jako je pořízení zimních pneumatik nebo sněhových řetězů apod., které jsou nezbytné nebo z hlediska příslušných právních předpisů i povinné k celoročnímu provozu motorového vozidla. Správní orgán však dále již žádným dalším bližším způsobem nespecifikoval pojem motorového vozidla a nevymezil, které náklady jsou či nejsou přípustné, i když souvisejí s motorovým vozidlem. Zcela zde tedy chyběla základní poučovací povinnost žalovaného vůči žalobci, neboť zákon č. 329/2011 Sb. bližší specifikaci motorového vozidla neuvádí.

V souladu s ust. § 9 odst. 10 zákona č. 329/2011 Sb., o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením a o změně souvisejících zákonů, v platném znění, se příspěvek poskytuje na zvláštní pomůcku v základním provedení, které osobě vzhledem k jejímu zdravotnímu postižení plně vyhovuje a splňuje podmínku nejmenší ekonomické náročnosti. Z tohoto ustanovení zákona vyplývá, že osobě musí zvláštní pomůcka, v tomto případě motorové vozidlo, plně vyhovovat vzhledem k jejímu zdravotnímu postižení (např. možnost vozidlo upravit vzhledem ke zdravotnímu stavu osoby) a dále splňuje podmínku nejmenší ekonomické náročnosti, což výše uvedené náklady ve své podstatě splňují.

Dle odůvodnění rozhodnutí správní orgán dále vychází při stanovení příspěvku na zvláštní pomůcku z lékařského posudku OSSZ Jihlava, LPS, sociálního šetření v místě bydliště a z celkových sociálních a majetkových poměrů žadatele a společně posuzovaných osob a využitelnosti pomůcky. Rozporované náklady vynaložené na pořízení rozšířené záruky, montáž frekvenčního modulu, náklady na zakoupení odpuzovače škůdců, náklady na komplexní pojištění vozidla a první nákup pohonných hmot do vozidla jednoznačně řeší a souvisejí s eliminací dalších dopadů do sociální oblasti žalobce v případě vzniku škody, nezbytnosti oprav a úprav a s přihlédnutím k místním poměrům (poškození vozidel lesními škůdci v místě bydliště) apod., plní tak jednoznačně i sociální charakter příspěvku na zvláštní pomůcku. Pro žalobce by bylo navíc vzhledem k jeho zdravotnímu stavu a sociální situaci velice obtížné zabezpečovat případné opravy.

Je proto nezbytné konstatovat, že správní orgán přesně nevymezil pojem motorové vozidlo, nepoučil řádně žadatele o možnostech a rozsahu využití příspěvku. Současný právní problém proto nelze v žádném případě přenést k tíži žalobce.

Z právního pohledu a pohledu ústavní judikatury musí správní orgán každý konkrétní případ přizpůsobovat celkovému kontextu záležitosti. V rámci svého rozhodnutí není možné uplatňovat výklad právní normy extenzívním nebo zužujícím způsobem. Podmínkou fungování právního státu je tak respektování autonomní sféry jednotlivce, stát poskytuje ochranu jednotlivci a zasahuje do jeho sféry pouze v případech veřejného zájmu, s ohledem na přiměřenost a cíle, kterých mělo být dosaženo.

Přiznáním příspěvku na zvláštní pomůcku státní orgán vyřešil žádanou problematiku v návaznosti na zdravotní a sociální poměry, nespecifikoval však přesně rozsah a možnost vynaložení finančních prostředků, ani žalobce o těchto skutečnostech nepoučil. Je proto nutné zhodnotit tuto situaci v celkovém kontextu a rozhodnutí o vrácení neprávem vynaložené dávky - částky 33.620 Kč, v celém rozsahu zrušit.

Co se týče pojištění, správní orgán dodatečně uvádí až ve svém vyjádření k žalobě, že v případě autohavárie nebo odcizení vozidla by teprve následně přihlížel úřad práce k tomu, zda bylo či nebylo auto havarijně pojištěno a mohl by v případě zvláštního zřetele rozhodnout o prominutí povinnosti vrátit příspěvek. Toto vede k jednoznačné nejistotě, kdy žalobce si nemůže být jistý, jak by v tomto případě žalovaný rozhodl, a zda by promínil vrácení příspěvku, neboť úřad práce může, ale nemusí rozhodnout o prominutí povinnosti vrátit příspěvek. Navíc v tomto případě by žalobce nemohl vozidlo používat a na případnou opravu by ze svého invalidního důchodu neměl peníze. Havarijní pojištění tedy řeší jeho sociální situaci a především jistotu do budoucna. Podobný případ byl již v praxi rozhodován a úřad práce rozhodl, že v případě, že bylo vozidlo odcizeno a nebylo pojištěno, je žadatel povinen celý příspěvek vrátit. Právě tomuto se chtěl žalobce do budoucna vyhnout.

Také zakoupení odpuzovače škůdců je nutné posuzovat vždy konkrétně na daný případ. V této situaci byla nutnost tento odpuzovač zakoupit, a to vzhledem k místním poměrům, kde je častý výskyt lesních škůdců a jsou zaznamenány případy vážného poškození vozidla s následnými výdaji na jeho opravu.

Garance na motorové vozidlo je sjednána v souladu se zákonem, a to aby žalobce neztratil záruku 2 roky na motorové vozidlo tak, jak je stanovena výrobcem a také kvůli budoucím opravám vozidla. Kromě této garance je ještě garance prodloužena o další 3 roky, tedy celkem na 5 let, což jednoznačně řeší sociální situaci žalobce. I tak je povinen žalobce při každé roční kontrole v erudovaném autoservisu zaplatit nad rámec částku cca 2.000 Kč plus výměnu oleje, filtru atd., což činí nad rámec cca 1.500 Kč, a to i když nenajede počet ujetých kilometrů, protože by jinak přišel o danou záruku. Z výše uvedeného je zřejmé, že jednak se zárukou částečně vyřešila sociální situace žalobce, ale zároveň i žalobce je povinen přispět určitou částkou k zajištění této garance.

Krajský soud v Brně dne 5.11.2014 pod č.j. 41A 97/2013-63 vydal rozsudek, kdy rozhodl o nároku žalobce tak, že jeho žalobu zamítl.

V odůvodnění rozsudku mimo jiné uvedl, že pojem „motorové vozidlo“ skutečně není v zákoně č. 329/2011 Sb., vymezen, vymezení tohoto pojmu je uvedeno však v § 2 písm. g) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních a o změnách některých zákonů (zákon

o silničním provozu), kdy motorové vozidlo je vymezeno tak, že je to nekolejové vozidlo poháněné vlastní pohonnou jednotkou a trolejbus.

Dále pak uvedl, že dospěl k závěru, že částka, která byla úřadem práce žalobci poskytnuta ve výši 200.000 Kč na nákup motorového vozidla, byla vysloveně poskytnuta na zakoupení motorového vozidla, tak jak je tento pojem vymezen v zákoně o silničním provozu, nikoliv však na pojištění vozidla, zákonné pojištění, první nákup pohonných hmot a příslušenství k vozidlu, které žalobce uvádí v žalobě a doplňuje správním orgánem fakturou.

Dle názoru soudu rozhodně částky, které žalobce vynaložil na pojištění vozidla, zakoupení příslušenství a benzínu, nejsou částkami na pořízení motorového vozidla.

Soud se proto ztotožnil s rozhodnutím žalovaného ze dne 5.12.2013, že příspěvek na zvláštní pomůcku poskytnutý na pořízení motorového vozidla nelze poskytnout na výdaje spojené se zaplacením dalších služeb jako je prodloužení záruční lhůty, uzavření havarijního pojištění, nákup pohonných hmot a pořízení dalšího příslušenství do auta. Ztotožnil se i se závěrem uvedeným v tomto rozhodnutí, že vzhledem k tomu, že motorové vozidlo bylo pořízeno za částku 166.386 Kč spolu s povinnou výbavou (rezerva a zimní pneumatiky), má povinnost žalobce částku 33.620 Kč vrátit, což je částka, kterou představuje rozdíl mezi částkou 200.000 Kč, která byla žalobci poskytnuta na nákup motorového vozidla a částkou 166.380 Kč, což je částka, za kterou bylo motorové vozidlo včetně povinné výbavy zakoupeno.

Soud uvedl, že je tedy téhož názoru jako úřad práce i žalovaný, že částka 33.620 Kč nebyla použita na pořízení motorového vozidla.

Soud se tedy ztotožnil se závěrem žalovaného, s jeho výkladem pojmu „motorové vozidlo“, když výklad uvedený žalobcem v žalobě i přednesený v průběhu soudního řízení pokládá za pojem příliš extenzivní a soud je přesvědčen, že pojem motorové vozidlo, když příspěvek byl poskytnut na zakoupení motorového vozidla, nelze vykládat tak, jak ho vykládá žalobce.

Žalobce s rozhodnutím Krajského soudu v Brně nesouhlasil, podal proti němu kasační stížnost.

Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 18.6.2015, č.j. 9Ads 320/2014-38, rozsudek Krajského soudu v Brně zrušil a věc vrátil tomuto soudu k dalšímu řízení.

V odůvodnění rozsudku Nejvyšší správní soud mimo jiné uvedl, že se ztotožňuje se závěrem krajského soudu, dle kterého nelze pod pojem „motorové vozidlo“ zahrnovat náklady vynaložené na služby související s provozem motorového vozidla.

Dále pak uvedl, že zákon o poskytování dávek osobám zdravotně postiženým upravuje příspěvky na mobilitu a na zvláštní pomůcky. Tyto příspěvky nemají za cíl kompenzovat náklady na péči o adresáty ani zlepšení jejich zdravotního stavu, ale jde o účelově vázané příspěvky, které jsou při splnění zákonem stanovených podmínek určeny na konkrétní pomůcky. V případě příspěvku na mobilitu jde o kompenzaci zvýšených nákladů na

mobilitu - tj. dopravu zdravotně postižené osoby. V případě příspěvku na zvláštní pomůcku jde o jednorázovou úhradu zvláštních pomůcek (kompenzační pomůcky, pořízení motorového vozidla, zvláštní úpravy motorového vozidla nebo bytu), které nejsou hrazeny z veřejného zdravotního pojištění.

Příspěvek na zvláštní pomůcku poskytovaný na zakoupení motorového vozidla je peněžitou dávkou poskytovanou osobám se zdravotním postižením určenou ke zmírnění sociálních důsledků jejich zdravotního postižení a k podpoře jejich sociálního začleňování. V tomto případě jde navíc o dávku přiznanou na základě individuálních potřeb zdravotně postižené osoby.

Podle § 9 a § 10 zákona o poskytování dávek se příspěvek na zakoupení motorového vozidla poskytne osobě starší tří let, která splňuje zdravotní indikace stanovené v příloze uvedeného zákona, a která se opakovaně v kalendářním měsíci dopravuje a je schopna řídit motorové vozidlo nebo je schopna být převážena motorovým vozidlem.

Výše příspěvku se stanoví s přihlédnutím k četnosti a důvodu dopravy, k příjmu žadatele a k příjmu osob s ním společně posuzovaných podle zákona č. 110/2006 Sb., o životním a existenčním minimu, ve znění pozdějších předpisů, a k celkovým sociálním a majetkovým poměrům. Maximální možnost výše příspěvku na nákup motorového vozidla činí 200.000 Kč.

Podle § 9 odst. 13 zákona o poskytování dávek stanoví seznam druhů a typů zvláštních pomůcek určených osobám s těžkou vadou nosného nebo pohybového ústrojí, na jejichž pořízení se poskytuje příspěvek, prováděcí právní předpis. Tímto prováděcím právním předpisem je vyhláška Ministerstva práce a sociálních věcí č. 388/2011 Sb., o provedení některých ustanovení zákona o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením. Mezi zvláštní pomůcky vyjmenované ve vyhlášce, patří mj. motorové vozidlo (viz čl. IV. uvedené vyhlášky) a úprava motorového vozidla (úpravy vyžadující montáž, např. ruční ovládání, usnadňování nastupování, nakládání vozíku, viz čl. I. uvedené vyhlášky).

Právní úprava výslovně rozlišuje mezi příspěvkem na nákup motorového vozidla a příspěvkem na jeho úpravu. Byl-li stěžovateli poskytnut příspěvek na pořízení motorového vozidla a nikoli příspěvek na jeho úpravu, **nelze z něj hradit náklady související s úpravou vozidla.**

Náklady stěžovatelem vynaložené na rozšíření záruky a komplexní pojištění vozidla ostatně ani nejsou náklady na úpravu vozidla, ale náklady na služby související s jeho provozem, které v žádném případě nelze zahrnout pod pojem „motorové vozidlo“.

Obdobně nelze pod pojem „motorové vozidlo“ zahrnout náklady vynaložené na nákup pohonných hmot. S občanskoprávního pohledu, kterého se zástupkyně stěžovatele dovolává v kasační stížnosti, jde o příslušenství k motorovému vozidlu.

Dle § 120 odst. 1 občanského zákoníku, který se na projednávanou věc vztahuje, jsou příslušenstvím věci, které náleží vlastníku věci hlavní a jsou jím určeny k tomu, aby byly s hlavní věcí trvale užívány. Příslušenství věci je v první řadě vždy samo věcí v právním

smyslu, příslušenstvím totiž pouze z hlediska svého funkčního určení, zatímco součást (která není věcí) je s věcí spojena fyzicky.

Součástí věci je dle § 120 odst. 1 občanského zákoníku vše, co k ní podle její povahy náleží a nemůže být odděleno, aniž by se věc znehodnotila.

Znehodnocení věci nelze chápat pouze v úzkém slova smyslu, tedy jako zničení či alespoň podstatné poškození věci hlavní při oddělení součásti, ale rovněž ve smyslu snížení hodnoty, funkčnosti či estetičnosti. V této souvislosti lze odkázat např. na rozhodnutí Nejvyššího soudu, sp.zn. 22Cdo 1105/2003, dle kterého lze za součást motorového vozidla považovat instalační sadu, jež je svou povahou určena k vybavení automobilu, pokud by jejím vynětím došlo ke zhoršení vzhledu palubní desky. V takovém případě by vydání instalační sady nepřicházelo v úvahu, neboť ve smyslu § 126 odst. 1 občanského zákoníku nelze uložit povinnost vydat věc, která se zabudováním do věci jiné stala její součástí.

Tímto pohledem lze za součást motorového vozidla považovat např. příčné držáky na kola, zámek řadicí páky, vestavěnou GPS. Jedná se o věci, které, pokud dojde k jejich oddělení od věci hlavní, dojde k jejímu znehodnocení, ať již funkčnímu či estetickému. Takové požadavky by mohl splňovat i odpuzovač škůdců či frekvenční modul, které byly do zakoupeného vozidla prokazatelně zamontovány (při ústním jednání dne 22.10.2014 byl vyslechnut svědek, bratr stěžovatele, který mj. uvedl, že do vozidla byl zakoupen a zamontován odpuzovač škůdců; montáž frekvenčního modulu prokazuje ve spisu doložená faktura), to však pouze za předpokladu, že by jejich následným odmontováním došlo ke znehodnocení věci ve shora uvedeném smyslu.

Touto otázkou se krajský soud nezabýval a bez jakéhokoliv bližšího odůvodnění konstatoval, že se jedná o příslušenství věci, které nelze pod pojem „motorové vozidlo“ zahrnout. Tímto postupem zatížil krajský soud své rozhodnutí nepřezkoumatelností pro nedostatek důvodů. Nepřezkoumatelnost rozhodnutí je natolik závažnou vadou, že k ní soud přihlíží i bez námítky, z úřední povinnosti (§ 109 odst. 4 s.ř.s.).

Krajský soud zcela pominul namítané nedostatky v poučovací povinnosti úřadu práce, které ve svém vyjádření uplatnila v reakci na vyjádření žalovaného soudem ustanovená zástupkyně. Není tedy zřejmé, zda považuje tyto námítky za opožděné nebo je pouze opomenul věcně vypořádat.

Nejvyšší správní soud z výše uvedených důvodů dospěl k závěru, že kasační stížnost je z části důvodná. Napadený rozsudek krajského soudu proto zrušil a věc v odpovídajícím rozsahu vrátil tomuto soudu k dalšímu řízení. V dalším řízení je krajský soud vázán právním názorem vysloveným Nejvyšším správním soudem v tomto rozsudku (§ 110 odst. 4 s.ř.s.).

Krajský soud v Brně poté ve věci nařídil jednání na den 2.9.2015.

U tohoto jednání zástupkyně žalobce uvedla, že žalobce na žalobě trvá. Poukazovala na to, že rozhodnutí úřadu práce je rozhodnutím nepřezkoumatelným, neboť výrok rozhodnutí je neurčitý, a to proto, že v něm není určeno, co je motorové vozidlo a k čemu může účastník řízení příspěvek využít a v jakém rozsahu. Poukazovala dále na ustanovení občanského

zákoníku týkající se určení, co je příslušenství věci a součástí věci. Výkladem příslušných ustanovení občanského zákoníku se dle zástupkyně žalobce dá dovodit, že i pohonné hmoty a zimní pneumatiky, které zakoupil žalobce, jsou součástí věci a bez jejich oddělení, tedy např. bez pohonných hmot, by vozidlo nemohlo vůbec fungovat. Stejně tak žalobce věděl z rozhodovací praxe úřadu práce, že v případě, že by vozidlo nebylo pojištěno a došlo k jeho odcizení, musel by příspěvek vrátit, takže má za to, že i pojištění vozidla bylo součástí poskytnutého příspěvku, a protože výrok rozhodnutí úřadu práce byl neurčitý, měl za to, že i pojištění mohl z poskytnuté částky uhradit. Pokud pak jde o frekvenční modul a odpuzovač škůdců, i v tomto případě se žalobce domnívá, že je to součástí motorového vozidla a jejich odmontováním by došlo ke znehodnocení vozidla.

K věci se pak v jednacím síni vyjádřil bratr žalobce V. P., který na dotaz soudu uvedl, že pokud jde o odpuzovač hmyzu, tento byl namontován do vozidla po jeho zakoupení. V případě, že by došlo k jeho odmontování, odborník na auta by pohledem jednoznačně poznal, že odpuzovač byl odmontován a tím by se snížila estetická hodnota vozidla, a to proto, že ve vozidle by zůstalo volné místo. Navíc odpuzovač je propojen s elektroinstalací vozidla, takže by v elektroinstalaci zůstaly po odstranění odpuzovače díry. Vozidlo by sice mohlo zcela normálně dál fungovat, nastal by ale estetický problém. Sdělil, že uvedený modul je krabička o rozměrech 7x20 cm. Dle názoru jmenovaného by se snížila nejenom estetická, ale i finanční hodnota vozidla, protože odpuzovač škůdců ve vozidle má svoji funkci a každý, kdo by např. vozidlo kupoval, po nahlédnutí do motoru by jednoznačně poznal, že odpuzovač, který byl ve vozidle namontován, tam chybí. Dále uvedl, že jsou dvě možnosti pro odpuzování škůdců ve vozidle. Jedna možnost, která se používá obvykle u starších vozidel, je vystříkat vozidlo sprejem, u nových vozidel se obvykle montuje odpuzovač škůdců. Obojí má ten význam, aby škůdci neprokousali příslušné hadičky ve vozidle.

Zhodnocení věci krajským soudem.

Žaloba není důvodná.

Krajský soud v Brně, vázán názorem zrušovacího rozsudku Nejvyššího správního soudu, dospěl znovu k závěru, že žaloba žalobce důvodná není. K otázce vrácení částky 33.620 Kč, kterou úřad práce požaduje po žalobci, uvádí, že je důvodná.

Nejvyšší správní soud ve zrušovacím rozsudku pod body /35/, /36/ se vyjádřil zcela jednoznačně k nákladům žalobce vynaloženým na rozšíření záruky a komplexní pojištění vozidla a dospěl k závěru, že se nejedná o náklady na úpravu vozidla, ale náklady za služby související s jeho provozem, které nelze zahrnout pod pojem „motorové vozidlo“ a stejně tak, pod tento pojem „motorové vozidlo“ nelze zahrnout náklady vynaložené na nákup pohonných hmot.

Zaujal stanovisko pod body /39/ a /40/, že by se mohlo jednat o součást motorového vozidla pouze v případě odpuzovače škůdců či frekvenčního modulu, které byly do zakoupeného vozidla prokazatelně zamontovány, ovšem pouze v případě, že jejich následným odmontováním by došlo ke znehodnocení věci ve smyslu snížení hodnoty, funkčnosti či estetičnosti.

Krajský soud v Brně však zjistil z výsledku bratra žalobce V. P., že pokud jde o odpuzovač hmyzu, jedná se o „krabičku“ o rozměrech asi 7x20 cm, tedy malou krabičku, která je zabudována v motoru vozidla a napojena na elektroinstalaci s tím, že pokud by se tato krabička odmontovala, funkčnost vozidla by to v žádném případě nenarušilo, dle jeho názoru by to však snížilo hodnotu estetickou i finanční, a to proto, že odborník na vozidla, pokud by se do této části vozidla podíval, by poznal, že odpuzovač hmyzu tam byl namontován, a že tam již není s tím, že by, protože je napojen na elektroinstalaci, zůstaly po odstranění v hadičkách dírky, tedy toto by mělo způsobit právě problém estetický.

Soud však tohoto názoru není, neboť bylo prokázáno, že funkčnost vozidla by se nijak nenarušila a soud má za to, že by se nesnížila ani hodnota estetická či finanční hodnota vozidla.

Pokud jde o hodnotu estetickou, v místě, kde je odpuzovač hlodavců zamontován, místo volné muselo být, protože krabička je o rozměrech pouze asi 7x20 cm, tedy jedná se o malý prostor, který, pokud by odpuzovač hlodavců ve vozidle nikdy zamontován nebyl, by ve vozidle stejně muselo být. Po jeho odmontování by tedy zůstalo stejné volné místo v motorové části vozidla, které by tam bylo i v případě, že by nebyl odpuzovač hlodavců ve vozidle nikdy zamontován. V tomto směru by nemohlo tedy dojít ke snížení žádné estetické hodnoty vozidla, a pokud by, jak svědek uvádí, přimontováním na elektroinstalaci, jejím odmontováním mohly zůstat v této části vozidla nějaké dírky, soud má za to, že i pokud by tomu tak bylo, žádnou estetickou hodnotu vozidla by to nemohlo snížit, neboť se rozhodně nemůže jednat o žádné „velké“ díry a navíc, protože se nejedná o tu část vozidla, která je zcela běžným pohledem viditelná, tedy o interiér vozidla nebo o kapotu vozidla, k žádnému estetickému znehodnocení vozidla by nemohlo dojít zvláště k velikosti odpuzovače, tedy v rozměrech krabičky 7x20 cm.

Soud pak uvádí, že by odmontováním odpuzovače nemohlo v tomto případě dojít ani k žádnému finančnímu znehodnocení vozidla, resp. k tomu, že tímto by cena vozidla klesla.

Krajský soud v Brně uzavírá, že ani námitka týkající se odpuzovače škůdců a jeho zamontování do vozidla, případně jeho následné odmontování, by nemohlo způsobit estetické ani finanční znehodnocení vozidla, a proto s odkazem na názor vyslovený Nejvyšším správním soudem v jeho zrušovacím rozsudku, není na místě, že by žalobce nemusel vracet úřadu práce částku týkající se odpuzovače škůdců a jeho zamontování do vozidla žalobce, na který mu byl poskytnut příspěvek na jeho zakoupení ve výši 200.000 Kč.

Podle bodem /42/ Nejvyšší správní soud pak dále uvedl, že krajský soud zcela pominul namítané nedostatky v poučovací povinnosti úřadu práce, které ve svém vyjádření uplatnila ustanovená zástupkyně žalobce. NSS uvedl, že není zřejmé, zda krajský soud považuje tyto námitky za opožděné, nebo je pouze opomenul věcně vypořádat.

Pokud jde o nedostatek v poučovací povinnosti úřadu práce, tato námitka byla vznesena zástupkyní žalobce v jejím „Doplnění vyjádření žalobce ke stanovisku žalovaného ze dne 13.1.2014“ teprve dne 19.3.2014, doručenou Krajskému soudu v Brně dne 21.3.2014.

Tato námitka tedy byla vznesena ze strany žalobce až po lhůtě stanovené v § 72 odst. 1 soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“), dle něhož žalobu lze podat do dvou měsíců poté, kdy rozhodnutí bylo žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení nebo jiným zákonným způsobem, nestanoví-li zvláštní zákon lhůtu jinou, když dle ust. § 71 odst. 2 s.ř.s. žalobce může kdykoliv za řízení žalobní body omezit. Rozšířit žalobu na dosud nenapadené výroky rozhodnutí nebo ji rozšířit o další žalobní body může jen ve lhůtě pro podání žaloby.

Pokud jde o otázku poučovací povinnosti úřadu práce vůči žalobci, která byla namítána v podání doručeném soudu 21.3.2014, tato námitka byla vznesena až po lhůtě stanovené v příslušných ustanoveních s.ř.s., jak soud citoval, neboť rozhodnutí žalovaného bylo vydáno 5.12.2013 a bezprostředně poté doručeno žalobci a tato žalobní námitka byla vznesena až v podání z 19.3.2014, doručena soudu 21.3.2014.

Pokud pak u soudního jednání 2.9.2015 zástupkyně žalobce poukazovala na to, že rozhodnutí žalobce je rozhodnutím nepřezkoumatelným, neboť jeho výrok je neurčitý, neboť v něm není určeno, co je motorové vozidlo a k čemu může účastník řízení příspěvek využít a v jakém rozsahu, ani s touto námitkou, k níž by soud musel přihlížet, i bez návrhu žalobce, pokud by byla důvodná, se soud neztotožňuje.

Je pravdou, že ve výroku rozhodnutí úřadu práce z 23.4.2013 je uvedeno, že se přiznává žalobci příspěvek na zvláštní pomůcku – (motorové vozidlo) ve výši 200.000 Kč.

Soud uvádí, že tento výrok není výrokem neurčitým, neboť je uvedeno, jaká částka a na co se žalobci přiznává, přičemž uvádí, že pojem „motorové vozidlo“ je pojem, který je vysvětlen v zákoně o silničním provozu. Rozhodně se tedy nejedná o výrok neurčitý.

Soud tedy uzavírá, že opětovně dospěl k závěru, že žaloba žalobce důvodná není a jako takovou ji dle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

Pokud jde o náklady řízení, rozhodnutí se opírá o ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce ve věci neměl úspěch, náklady řízení mu proto nebyly přiznány, pokud jde o žalovaného, tomu kromě běžné úřední činnosti žádné náklady nevznikly.

Ve smyslu ust. § 35 odst. 8 s.ř.s. byla žalobci ustanovena právní zástupkyně JUDr. Alena Prchalová, Ph.D., k ochraně jeho práv a v takovém případě pak odměnu za zastupování a hotové výdaje platí stát. V daném případě jde o odměnu za zastupování u jednání soudu 2.9.2015 – 1.000 Kč, režijní paušál 300 Kč, náhrada za promeškaný čas 600 Kč a jízdné Jihlava - Brno a zpět 1.223 Kč. Dále jde o odměnu za účast u vyhlášení rozsudku 10.9.2015 - 500 Kč, režijní paušál 300 Kč, náhrada za promeškaný čas 600 Kč a jízdné Jihlava - Brno a zpět 1.223 Kč, celkem 5.866 Kč, vše dle vyhlášky č. 177/1996 Sb.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, ve dvojím vyhotovení. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 10. září 2015

JUDr. Jana Kubenová, v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Eva Drlová